

Arrest

nr. 265 643 van 16 december 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN & J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2021 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U woonde samen met uw echtgenote (...) en zoon in Residentie Nuevo Lourdes Ponientes gelegen in gemeente Lourdes Colon, departement La Libertad. Bende 18 revolucionarios was aanwezig in uw wijk. U werkte vanaf 2011 als supervisor voor het restaurant Koy Sushi. Uw vrouw werkte vanaf november 2018 tot juni 2019 als verkoopster voor bedrijf Tacoplast.

In ongeveer 2016 verhuisde uw dochter samen met haar moeder naar de VS omwille van de slechte veiligheidssituatie in de wijk waar zij woonde in San Jacinto. U weet niet exact welke problemen zij daar kende, maar vermoedt dat ze van die aard waren dat andere jongeren in de wijk er ook mee in aanraking kwamen. U weet niet met welke bende zij problemen kende. Buiten het feit dat bendeleden daar u één keer om geld vroegen en uw gsm stalen, heeft u zelf nooit meer problemen gekend omwille van de problemen van uw dochter.

In september 2019, toen u uw honden was aan het uitlaten, werd u een eerste keer aangesproken door bendeleden in uw wijk om hen geld te geven. U stopte hen wat geld toe. Ongeveer een week later gebeurde hetzelfde. Na dit incident besliste u om uw honden niet meer uit te laten.

Op 1 oktober 2019 ging u uw vrouw met de auto ophalen in de kerk waar zij naartoe ging. Toen jullie thuis aankwamen rond tien uur 's avonds, werd u bij het uitstappen uit de auto benaderd door twee bendeleden. Uw vrouw was al in jullie huis en uw zoon lag slapend in uw armen. Een van de bendeleden richtte het woord tot u en de andere bleef enkele meters verder op de uitkijk staan. Het bendelid dat tegen u sprak vroeg u om hem mee te nemen naar een plaats die Villa Lourdes heet. U zei dat u dat niet kon doen. Het bendelid stelde u dezelfde vraag opnieuw, waarop u wederom zei dat u dat niet kon doen. Hierop haalde het bendelid een pistool tevoorschijn en zei hij u dat de bende het u betaald zou zetten. Plots raakte het bendelid afgeleid, keek hij opzij en slaagde u er in om met uw zoon in uw armen uw huis binnen te vluchten. U, uw vrouw en uw zoon begaven zich onmiddellijk naar de achterste kamer van het huis.

U en uw vrouw spraken af dat zij en jullie zoon hun geplande familiebezoek naar Honduras einde oktober 2019, zouden vervroegen naar de volgende dag. Op 2 oktober 2019 's ochtends bracht u uw zoon en vrouw naar de bushalte, waar zij de bus namen naar Honduras. U zette uw weg verder naar uw werk. Na uw shift die dag, ging u naar het huis van uw ouders waar u de dagen daaropvolgend verbleef. Waar uw ouders woonden in San Salvador was eveneens bende 18 revolucionarios aanwezig. Op vrijdag 5 oktober 2019 diende u uw mondeling ontslag in op het werk. Diezelfde dag ging u naar het Openbaar Ministerie om klacht in te dienen. Op zaterdag 6 oktober 2019 diende u uw schriftelijk ontslag in.

Op zondag 7 oktober 2019 keerden uw echtgenote en zoon terug uit Honduras. Diezelfde dag ging u samen met uw echtgenote met de auto naar jullie huis in Ponientes Nuevo Lourdes om enkele documenten en kledij op te halen. Bij het verlaten van jullie huis zagen jullie een eind verderop een groep bendeleden staan. Zij zeiden niets tegen jullie. Hierna keerden jullie terug naar uw ouders waar jullie tot vertrek uit het land verbleven. Op 8 oktober 2019 kocht u uw vliegtickets naar België.

U, uw vrouw en zoon verlieten El Salvador op 13 oktober 2019 en op 15 oktober 2019 kwamen jullie aan in België. Op 22 oktober 2019 dienden u en uw vrouw jullie verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer, evenals vlucht- en hotelinformatie, uw klacht en een document in verband met uw werk.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door leden van bende 18 omdat u hen de gunst om hen een lift te geven naar Villa Lourdes weigerde.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het

sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf).

Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Voorts valt op dat zowel u als uw vrouw vage verklaringen afleggen over de onderschepping door de bendeleden op 1 oktober, waardoor de geloofwaardigheid van het incident in se reeds op de helling komt te staan. Zo blijft het zeer vaag en onduidelijk hoe u juist bent kunnen ontsnappen aan de agressie van twee bendeleden –waarvan één met het wapen in het hand- die het op u hadden gemunt. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over het moment van onoplettendheid van de bendeleden, zegt u dat u er weinig over kunt zeggen. U zegt slechts dat het bendelid dat voor u stond om een voor u onbekende reden even opzij keek en dat u van het moment gebruikte om uw huis binnen te rennen. Dit is een zeer vage verklaring. Gevraagd wat het bendelid dat enkele meters verder op de uitkijk stond deed, zegt u dat u die zelfs niet heeft gezien. U heeft slechts snel gehandeld in die situatie (CGVS p. 14). Ook dit is een zeer vage verklaring. Uw vrouw die het incident gade heeft geslagen door het raam van jullie huis, legt eveneens vage verklaringen af over uw cruciale ontsnappingsmoment. Wanneer haar wordt gevraagd er over te vertellen, zegt zij slechts dat het bendelid zijn aandacht verloor en dat u snel jullie huis binnen ging. Gevraagd op welke manier het bendelid zijn aandacht verloor, zegt uw vrouw dat ze het niet weet maar dat er iets moet geweest zijn waardoor het bendelid de andere richting op keek (CGVS 1924719 p. 7). Dit is eveneens een zeer vage verklaring. Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat één van jullie twee meer doorleefde details kan geven over het moment van ontsnapping. Dat geen van beide dit kan, doet reeds twijfelen aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Voorts is het gedrag van de bendeleden in kwestie, zoals door u beschreven, zelf opmerkelijk, wat de geloofwaardigheid van het incident verder in het gedrang brengt. Zo ondernam geen één van de twee bendeleden actie om u tegen te houden in uw poging het huis binnen te gaan, zo blijkt uit uw eigen verklaringen en uit die van uw vrouw. Ondanks dat u verklaart dat u zich op een korte afstand tot de deur bevond, is het opmerkelijk dat het gewapende bendelid dat voor u stond niets deed (CGVS p. 14). Wanneer aan uw vrouw wordt gevraagd hoe het bendelid dat tegen u sprak reageerde op het moment dat u naar binnen rende, zegt zij dat hij zijn wapen liet zakken en verwonderd keek hoe u naar binnen ging. Het bendelid dat iets verder stond bleef gewoon stilstaan en kijken (CGVS 1924719 p. 7). Dat deze terughoudendheid de reactie zou zijn van agressieve bendeleden wiens eis u net had geweigerd, is weinig aannemelijk. In dit opzicht is het eveneens vreemd dat de bendeleden ook nadat u het huis was binnen gevlucht, niets meer ondernamen om u aan te spreken. Zo klopten zij bijvoorbeeld niet aan. Wanneer u wordt gevraagd waarom zij dit niet deden, zegt u dat u geen idee heeft (CGVS p. 14 en p. 15). Gelet op het agressieve en meedogenloze profiel van bendeleden is een dergelijke terughoudende en passieve reactie weinig aannemelijk. Het gedrag dat de bendeleden vertoonden doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Voorts kan wat dit incident betreft nog worden opgemerkt dat uw eigen handelen en denken tijdens het incident opmerkelijk is. Zo is immers opmerkelijk dat u de eisen van de bendeleden telkens openlijk weigerde (CGVS p. 16). U verklaart in dit verband dat u gearresteerd zou worden wegens onwettelijke samenshoring indien u hen zou vervoeren (CGVS, p. 9). Dat u uw leven zou riskeren om te vermijden gearresteerd te worden houdt maar weinig steek. Dat dit dan nog zou zijn omwille van onwettige samenshoring is even vreemd. Voorts zegt u dat, indien u hen zou vervoeren, zij steeds zouden terugkomen met de vraag om hen te vervoeren (CGVS, p. 9). Ook dit is geenszins een overtuigende uitleg voor het feit dat u hen bleef weigeren met gevaar voor uw leven.

Verder is het zeer vreemd dat u en uw vrouw er in slaagden om Ponientes Nuevo Lourdes te ontvluchten, jullie beiden tijdelijk elders verbleven als voorzorgsmaatregel, maar zich op 7 oktober wel samen terug naar Lourdes begaven om kledij op te halen (CGVS p. 9 en p. 16). U wordt gevraagd hoe het komt dat u besliste om kledij te gaan ophalen, gezien u een angst voor uw leven kende. U antwoordt dat u niets anders had buiten een uniform. Gevraagd of het gebrek aan kledij niet op een andere manier kon worden opgelost, geeft u een antwoord dat absoluut niet overtuigt. Zo zegt u dat die kledij zou moeten worden bekostigd met het geld dat bestemd was voor de reis. U kon het geld op dat moment niet daarvoor gebruiken, gezien u niet wist hoeveel de vliegtickets zouden kosten. U wordt gevraagd of u de kwestie rond uw kledij niet kon oplossen nadat u uw vliegtickets had gekocht op 8 oktober, gezien u dan wist welk budget u had hiervoor (CGVS p. 20). U geeft geen concreet antwoord op de vraag en overtuigt wederom absoluut niet. Zo zegt u slechts dat u dat op zondag moest doen, omdat u niet meer wilde thuis komen (CGVS p. 21). Gelet op de vrees voor uw leven is dit antwoord niet aannemelijk. Bovendien is het zeer vreemd dat zowel u als uw vrouw verklaren dat er meer bendeaanwezigheid was in de wijk tijdens de middag en namiddag, maar dat jullie om drie uur in de namiddag terugkeerden naar de wijk om kledij op te halen (CGVS p. 5 en p. 6 en CGVS 1924719 p. 3). Dat u gelet op de omstandigheden terugkeerde naar huis omwille van kledij doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw algehele relaas.

Uw echtgenote verklaart dat zij u vergezelde bij deze terugkeer op 7 oktober opdat zij de documenten – uw paspoort en de vaccinatiekaart van jullie zoon- die nog in jullie huis lagen zou kunnen meenemen. Ze verklaart dat het veiliger was om zelf mee te gaan in plaats van u instructies te geven waar de documenten zich bevonden. Gevraagd op welke manier dat veiliger was, geeft zij een niet overtuigende uitleg. Ze zegt dat ze de documenten bijhield in een map. Om jullie bezoek thuis niet lang te maken was het beter dat zij meeding om die map te nemen. Die map lag echter in de lade van jullie nachttafel in de slaapkamer. Dat u dit zelf niet zou kunnen vinden is weinig aannemelijk. Dat uw vrouw omwille van deze reden –het nemen van de documenten- haar eigen leven nogmaals zou riskeren in plaats van instructies aan u te geven is niet aannemelijk. Uw vrouw verklaart bovendien ook zelf dat terugkeren naar de wijk risicovol was en dat een kwestie van uitdagen van lot was (CGVS 1924719 p. 9). Deze zaken doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat u zelf niets vermeldt over het feit dat documenten ook een reden waren voor jullie terugkeer naar de wijk. Dat jullie volgens uw vrouw moesten teruggaan om “minstens uw paspoort” te gaan halen (CGVS 1924719 p. 9) terwijl u het, op verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, slechts heeft over uw kleren doet verdere twijfels rijzen (CGVS, p. 9 en 20).

Wat betreft uw echtgenote is het voorts vreemd dat zij terug zou keren naar El Salvador, nadat zij het land op veilige wijze had kunnen verlaten en zich bij haar familie bevond in Honduras. Er wordt haar daarom ook gevraagd waarom ze besliste om zich opnieuw aan risico bloot te stellen door terug te keren naar El Salvador - gelet op het feit dat jullie op dat moment reeds hadden beslist het land te zullen verlaten – en waarom ze niet vanuit Honduras naar België reisde. Uw echtgenote antwoordt niet op de vraag. Zo zegt ze dat het in Honduras dezelfde situatie is en dat zij daar niets kon doen. Wat heel Centraal-Amerika betreft heeft men namelijk ofwel een verblijfs- ofwel een werkvergunning nodig. Uw vrouw wordt nogmaals gevraagd waarom ze niet vanuit Honduras naar België vloog, maar terugkeerde naar El Salvador waar ze reeds risico liep. Wederom antwoordt uw vrouw vaag en naast de kwestie. Zo zegt ze dat u de ontslagvergoeding kreeg en de tickets ging betalen. U kon dat niet in Honduras doen, waardoor jullie ze samen in El Salvador aankochten. Wanneer hierop aan uw vrouw wordt gevraagd waarom u niet na uw ontslag naar Honduras kon komen om van daaruit samen met haar naar België te komen, antwoordt ze opnieuw vaag en naast de kwestie. Ze zegt dat u uw werk diende af te maken en dat zij niet langer in Honduras kon blijven omdat het daar een conflictueuze zone is. Uw vrouw verklaart niet waarom u niet na uw werk naar Honduras kon komen. Bovendien kende uw vrouw nooit enige concrete problemen met bendeleden in Honduras, los van de algemene criminaliteit die er heerst (CGVS 1924719 p. 8). Dit maakt dat uw vrouw geen aannemelijke verklaring biedt voor het feit dat zij

besliste zich terug te begeven naar El Salvador –en bovendien naar gebied van bende 18 revolucionarios- waar ze reeds op dat moment actuele en concrete problemen kende (CGVS p. 6). De keuze terug te keren doet dan ook afbreuk aan de beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de aanwezigheid van bendeleden in uw wijk is het voorts vreemd dat u niet met zekerheid kunt zeggen welke afdeling van bende 18 daar domineerde, terwijl u dit wel kunt zeggen over de wijk waar uw ouders wonen (CGVS p. 5 en p. 6). Wanneer u wordt gevraagd hoe dit komt, geeft u een zeer vaag en ontwijkend antwoord. Zo zegt u dat u de wijk van uw ouders, waar bende 18 revolucionarios heerst, probleemloos kon betreden. Indien u echter afkomstig zou zijn van een wijk waar de rivaliserende bende heerst, zou u problemen kennen. Daarom gaat u er van uit dat in uw wijk ook de bende 18 revolucionarios heerste (CGVS p. 6 en p. 7). U verklaarde zelf echter voordien dat men weet welke bende binnen een bepaalde wijk actief is en dat u daarom ook weet dat de revolucionarios actief zijn bij uw ouders (CGVS p. 6). U wordt op deze verklaring gewezen en gevraagd hoe het met het oog hierop komt dat u wel weet welke afdeling van de bende actief is in de wijk van de ouders maar dat niet weet over uw eigen wijk. U geeft een vreemd en vaag antwoord en slaagt hierdoor niet te overtuigen. U zegt dat u uw ouders iedere zondag bezocht en dat dan alle mensen samenkomen. In kleine wijken weten mensen bovendien alles over elkaar. Zelf bracht u weinig tijd door in uw eigen wijk omdat u altijd aan het werk was (CGVS p. 7). Uw vage verklaringen over het verschil in kennis wat betreft de bendeaanwezigheid in de wijk van uw ouders en in uw eigen wijk, doen twifelen aan uw verklaringen in een wijk te hebben gewoond die sterk gedomineerd was door een bende (CGVS p. 5). Bovendien verklaart uw vrouw in tegenstelling tot u wel met zekerheid dat bende 18 revolucionarios aanwezig was in uw wijk. Zij zegt dit te weten omdat het met graffiti stond aangegeven op de muren. De bendeleden willen zo namelijk hun territorium duidelijk maken en afbakenen (CGVS 1924719 p. 3). Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw jullie paspoorten hebben afgehaald in september 2019, enkele dagen voor jullie problemen begonnen. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat jullie andere reismotieven hadden dan het vluchtrelaas dat jullie aanbrengen in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming. Gevraagd waarom u dit paspoort aanvraag zegt u dat jullie van plan waren familie in Honduras een bezoek te brengen. Dit kan vanzelfsprekend niet overtuigen gezien Salvadoranen geen paspoort nodig hebben om Honduras binnen te komen. Sinds een akkoord tussen Guatemala, El Salvador, Honduras en Nicaragua in 1991 kunnen burgers uit deze landen vrij reizen in deze regio met slechts hun identiteitskaart.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat bendeleden u vlakbij uw huis tweemaal om geld hebben gevraagd. U was rond middernacht de honden aan het uitlaten en stak de bendeleden wat geld toe nadat zij u dit vroegen, om problemen te vermijden. U kende dan effectief ook geen verdere problemen met hen (CGVS p. 5 en p. 11). Uw vrouw verklaart in dit verband dat mensen niet frequent op straat werden aangesproken door bendeleden voor geld, maar dat het wel iets gangbaars was. In zulke gevallen vroegen de bendeleden geld om iets te kopen, zoals een ijsje (CGVS 1924719 p. 4). Wat deze incidenten betreft dient vooreerst te worden opgemerkt dat hieraan reeds ernstig getwijfeld kan worden. Immers, de vaststelling dat u niet eens weet welke bende actief is in uw wijk – de 18 Revolucionarios en de 18 Surenos zijn rivaliserende bendes – maakt dat u bezwaarlijk kan aantonen dat u in territorium van een van deze twee bendes woonde. Hoe dan ook, dergelijk geïsoleerde incidenten zijn het gevolg van de algemene criminaliteit in El Salvador. U kan niet aantonen als gevolg hiervan een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen bij een terugkeer naar El Salvador.

Tot slot kan wat betreft de problemen van uw dochter ook geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. U weet namelijk niet exact welke problemen uw dochter kende in San Jacinto, maar uit uw vage verklaringen blijkt niet onmiddellijk dat die problemen concreter waren dan problemen ten gevolge van algemene criminaliteit waaraan inwoners worden onderworpen. Uw dochter verliet El Salvador in 2016 en zelf kende u hierna ook geen problemen meer met de –u onbekende- bendeleden in kwestie. Buiten uw dochter en haar moeder had u voor de rest geen banden met anderen in San Jacinto (CGVS p. 6 en p. 10).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. De klacht dient slechts ter ondersteuning van een geloofwaardig asielrelaas en kan op zich de geloofwaardigheid van uw problemen niet staven. Deze is louter gebaseerd op jullie verklaringen en biedt dan ook geen enkele garantie dat wat hierin staat daadwerkelijk ook gebeurd is. Het document in verband met uw werk en de vlucht- en hotelinformatie kan geenszins bijdragen tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De inhoud van deze documenten heeft ook geen betrekking op de problemen die u beweerd te hebben gekend.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing luidt in hoofde van de tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster) als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten. U woonde samen met uw echtgenoot (...) en zoon in Residentie Nuevo Lourdes Ponientes gelegen in gemeente Lourdes Colon, departement La Libertad. Bende 18 revolucionarios was aanwezig in uw wijk. Uw man werkte vanaf 2011 als supervisor voor het restaurant Koy Sushi. U zelf werkte vanaf november 2018 tot juni 2019 als verkoopster voor bedrijf Tacoplast.

In september 2019, toen uw man jullie honden was aan het uitlaten, werd hij een eerste keer aangesproken door bendeleden in jullie wijk om hen geld te geven. Uw man stopte hen wat geld toe. Ongeveer een week later gebeurde hetzelfde. Na dit incident besliste uw man om jullie honden niet meer uit te laten.

Op 1 oktober 2019 kwam uw u met de auto ophalen in de kerk waar u naartoe ging. Toen jullie thuis aankwamen rond tien uur 's avonds, werd uw man bij het uitstappen uit de auto benaderd door twee bendeleden. U zelf was al in jullie huis en jullie zoon lag slapend in de armen van uw man. Een van de bendeleden richtte het woord tot uw man en de andere bleef enkele meters verder op de uitkijk staan. Het bendelid dat tegen uw man sprak vroeg hem om hem mee te nemen naar een plaats die Villa Lourdes heet. Uw man zei dat hij dat niet kon doen. Het bendelid stelde dezelfde vraag opnieuw, waarop uw man wederom zei dat hij dat niet kon doen. Hierop haalde het bendelid een pistool tevoorschijn en zei hij dat de bende het uw man betaald zou zetten. Plots raakte het bendelid afgeleid, keek hij opzij en slaagde uw man er in om met jullie zoon in zijn armen jullie huis binnen te vluchten. U sloeg dit incident gade door het raam van jullie huis. U, uw man en jullie zoon begaven zich onmiddellijk naar de achterste kamer van het huis.

U en uw man spraken af dat u en jullie zoon jullie geplande familiebezoek naar Honduras einde oktober 2019, zouden vervroegen naar de volgende dag. Op 2 oktober 2019 's ochtends bracht uw man u en jullie zoon naar de bushalte, waar jullie de bus namen naar Honduras. Uw man zette zijn weg verder naar zijn werk. Na zijn shift die dag, ging hij naar het huis van zijn ouders waar hij de dagen daaropvolgend verbleef. Waar zijn ouders woonden in San Salvador was eveneens bende 18 revolucionarios aanwezig. Op vrijdag 5 oktober 2019 diende uw man zijn mondeling ontslag in op het werk. Diezelfde dag ging hij naar het Openbaar Ministerie om klacht in te dienen. Op zaterdag 6 oktober 2019 diende hij zijn schriftelijk ontslag in.

Op zondag 7 oktober 2019 keerden u en uw zoon terug uit Honduras. Diezelfde dag ging u samen met uw echtgenoot met de auto naar jullie huis in Ponientes Nuevo Lourdes om enkele documenten en kledij op te halen. Bij het verlaten van jullie huis zagen jullie een eind verderop een groep bendeleden staan. Zij zeiden niets tegen jullie. Hierna keerden jullie terug naar uw schoonouders waar jullie tot vertrek uit het land verbleven. Op 8 oktober 2019 kochten jullie jullie vliegtickets naar België.

U, uw man en zoon verlieten El Salvador op 13 oktober 2019 en op 15 oktober 2019 kwamen jullie aan in België. Op 22 oktober 2019 dienden u en uw man jullie verzoek om internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek legt u uw paspoort en identiteitskaart neer, evenals het paspoort van uw zoon en uw vliegtickets.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich in het kader van uw verzoek op dezelfde motieven als uw man. In het kader van zijn verzoek werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing aangaande deze zelfde motieven luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en/of er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. U vreest vermoord te zullen worden door leden van bende 18 omdat u hen de gunst om hen een lift te geven naar Villa Lourdes weigerde.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat, zelfs al blijkt uit de beschikbare informatie dat de georganiseerde misdaadgroepen actief in El Salvador een grote invloed kunnen uitoefenen op het sociale, economische en politieke leven aldaar en dat deze bendes door sommige bronnen bestempeld worden als een de facto autoriteit, dan nog pogen deze bendes eerder door middel van criminele activiteiten hun economische en territoriale positie te behouden en stellen we vast dat de drijfveer van daden van vervolging veeleer economisch is en geenszins politiek gemotiveerd (cf. **COI Focus EI**

Bijgevolg is in verzoeken om internationale bescherming waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, de reden van de vervolging veelal **niet politiek maar puur crimineel en economisch van aard en is er geen band met de Conventie van Genève op basis van (toegeschreven) politieke overtuiging aanwezig. Dit is bijvoorbeeld het geval in situaties van afpersing en vervolging omwille van financiële redenen.**

Ook een band met de Conventie op basis van het behoren tot een sociale groep is in de context van vervolging waarbij georganiseerde misdaadbendes betrokken zijn, niet vanzelfsprekend. Om tot een sociale groep te behoren dient men immers te beantwoorden aan de definitie van een sociale groep zoals weergegeven in artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet. Volgens deze bepaling moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en wanneer de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd. **Aldus is het enkele feit te behoren tot een groep die omwille van geldelijke redenen wordt vervolgd, bijvoorbeeld door middel van afpersing, onvoldoende om als een sociale groep te worden beschouwd in de zin van artikel 48/3, § 4, d) van de Vreemdelingenwet.**

Voorts valt op dat zowel u als uw vrouw vage verklaringen afleggen over de onderschepping door de bendeleden op 1 oktober, waardoor de geloofwaardigheid van het incident in se reeds op de helling komt te staan. Zo blijft het zeer vaag en onduidelijk hoe u juist bent kunnen ontsnappen aan de agressie van twee bendeleden –waarvan één met het wapen in het hand- die het op u hadden gemunt. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over het moment van onoplettendheid van de bendeleden, zegt u dat u er weinig over kunt zeggen. U zegt slechts dat het bendelid dat voor u stond om een voor u onbekende reden even opzij keek en dat u van het moment gebruikte om uw huis binnen te rennen. Dit is een zeer vage verklaring. Gevraagd wat het bendelid dat enkele meters verder op de uitkijk stond deed, zegt u dat u die zelfs niet heeft gezien. U heeft slechts snel gehandeld in die situatie (CGVS p. 14). Ook dit is een zeer vage verklaring. Uw vrouw die het incident gade heeft geslagen door het raam van jullie huis, legt eveneens vage verklaringen af over uw cruciale ontsnappingsmoment. Wanneer haar wordt gevraagd er over te vertellen, zegt zij slechts dat het bendelid zijn aandacht verloor en dat u snel jullie huis binnen ging. Gevraagd op welke manier het bendelid zijn aandacht verloor, zegt uw vrouw dat ze het niet weet maar dat er iets moet geweest zijn waardoor het bendelid de andere richting op keek (CGVS 1924719 p. 7). Dit is eveneens een zeer vage verklaring. Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat één van jullie twee meer doorleefde details kan geven over het moment van ontsnapping. Dat geen van beide dit kan, doet reeds twijfelen aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Voorts is het gedrag van de bendeleden in kwestie, zoals door u beschreven, zelf opmerkelijk, wat de geloofwaardigheid van het incident verder in het gedrang brengt. Zo ondernam geen één van de twee bendeleden actie om u tegen te houden in uw poging het huis binnen te gaan, zo blijkt uit uw eigen verklaringen en uit die van uw vrouw. Ondanks dat u verklaart dat u zich op een korte afstand tot de deur bevond, is het opmerkelijk dat het gewapende bendelid dat voor u stond niets deed (CGVS p. 14). Wanneer aan uw vrouw wordt gevraagd hoe het bendelid dat tegen u sprak reageerde op het moment dat u naar binnen rende, zegt zij dat hij zijn wapen liet zakken en verwonderd keek hoe u naar binnen ging. Het bendelid dat iets verder stond bleef gewoon stilstaan en kijken (CGVS 1924719 p. 7). Dat deze terughoudendheid de reactie zou zijn van agressieve bendeleden wiens eis u net had geweigerd, is weinig aannemelijk. In dit opzicht is het eveneens vreemd dat de bendeleden ook nadat u het huis was binnen gevlucht, niets meer ondernamen om u aan te spreken. Zo klopten zij bijvoorbeeld niet aan. Wanneer u wordt gevraagd waarom zij dit niet deden, zegt u dat u geen idee heeft (CGVS p. 14 en p. 15). Gelet op het agressieve en meedogenloze profiel van bendeleden is een dergelijke terughoudende en passieve reactie weinig aannemelijk. Het gedrag dat de bendeleden vertoonden doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Voorts kan wat dit incident betreft nog worden opgemerkt dat uw eigen handelen en denken tijdens het incident opmerkelijk is. Zo is immers opmerkelijk dat u de eisen van de bendeleden telkens openlijk weigerde (CGVS p. 16). U verklaart in dit verband dat u gearresteerd zou worden wegens onwettelijke samenshoring indien u hen zou vervoeren (CGVS, p. 9). Dat u uw leven zou riskeren om te vermijden

gearresteerd te worden houdt maar weinig steek. Dat dit dan nog zou zijn omwille van onwettige samenshoring is even vreemd. Voorts zegt u dat, indien u hen zou vervoeren, zij steeds zouden terugkomen met de vraag om hen te vervoeren (CGVS, p. 9). Ook dit is geenszins een overtuigende uitleg voor het feit dat u hen bleef weigeren met gevaar voor uw leven.

Verder is het zeer vreemd dat u en uw vrouw er in slaagden om Ponientes Nuevo Lourdes te ontvluchten, jullie beiden tijdelijk elders verbleven als verzorgingsmaatregel, maar zich op 7 oktober wel samen terug naar Lourdes begaven om kledij op te halen (CGVS p. 9 en p. 16). U wordt gevraagd hoe het komt dat u besliste om kledij te gaan ophalen, gezien u een angst voor uw leven kende. U antwoordt dat u niets anders had buiten een uniform. Gevraagd of het gebrek aan kledij niet op een andere manier kon worden opgelost, geeft u een antwoord dat absoluut niet overtuigt. Zo zegt u dat die kledij zou moeten worden bekostigd met het geld dat bestemd was voor de reis. U kon het geld op dat moment niet daarvoor gebruiken, gezien u niet wist hoeveel de vliegtickets zouden kosten. U wordt gevraagd of u de kwestie rond uw kledij niet kon oplossen nadat u uw vliegtickets had gekocht op 8 oktober, gezien u dan wist welk budget u had hiervoor (CGVS p. 20). U geeft geen concreet antwoord op de vraag en overtuigt wederom absoluut niet. Zo zegt u slechts dat u dat op zondag moest doen, omdat u niet meer wilde thuis komen (CGVS p. 21). Gelet op de vrees voor uw leven is dit antwoord niet aannemelijk. Bovendien is het zeer vreemd dat zowel u als uw vrouw verklaren dat er meer bendeaanwezigheid was in de wijk tijdens de middag en namiddag, maar dat jullie om drie uur in de namiddag terugkeerden naar de wijk om kledij op te halen (CGVS p. 5 en p. 6 en CGVS 1924719 p. 3). Dat u gelet op de omstandigheden terugkeerde naar huis omwille van kledij doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw algehele relaas.

Uw echtgenote verklaart dat zij u vergezeld bij deze terugkeer op 7 oktober opdat zij de documenten – uw paspoort en de vaccinatiekaart van jullie zoon- die nog in jullie huis lagen zou kunnen meenemen. Ze verklaart dat het veiliger was om zelf mee te gaan in plaats van u instructies te geven waar de documenten zich bevonden. Gevraagd op welke manier dat veiliger was, geeft zij een niet overtuigende uitleg. Ze zegt dat ze de documenten bijhield in een map. Om jullie bezoek thuis niet lang te maken was het beter dat zij meeding om die map te nemen. Die map lag echter in de lade van jullie nachttafel in de slaapkamer. Dat u dit zelf niet zou kunnen vinden is weinig aannemelijk. Dat uw vrouw omwille van deze reden –het nemen van de documenten- haar eigen leven nogmaals zou riskeren in plaats van instructies aan u te geven is niet aannemelijk. Uw vrouw verklaart bovendien ook zelf dat terugkeren naar de wijk risicovol was en dat een kwestie van uitdagen van lot was (CGVS 1924719 p. 9). Deze zaken doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat u zelf niets vermeldt over het feit dat documenten ook een reden waren voor jullie terugkeer naar de wijk. Dat jullie volgens uw vrouw moesten teruggaan om “minstens uw paspoort” te gaan halen (CGVS 1924719 p. 9) terwijl u het, op verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, slechts heeft over uw kleren doet verdere twijfels rijzen (CGVS, p. 9 en 20).

Wat betreft uw echtgenote is het voorts vreemd dat zij terug zou keren naar El Salvador, nadat zij het land op veilige wijze had kunnen verlaten en zich bij haar familie bevond in Honduras. Er wordt haar daarom ook gevraagd waarom ze besliste om zich opnieuw aan risico bloot te stellen door terug te keren naar El Salvador - gelet op het feit dat jullie op dat moment reeds hadden beslist het land te zullen verlaten – en waarom ze niet vanuit Honduras naar België reisde. Uw echtgenote antwoordt niet op de vraag. Zo zegt ze dat het in Honduras dezelfde situatie is en dat zij daar niets kon doen. Wat heel Centraal-Amerika betreft heeft men namelijk ofwel een verblijfs- ofwel een werkvergunning nodig. Uw vrouw wordt nogmaals gevraagd waarom ze niet vanuit Honduras naar België vloog, maar terugkeerde naar El Salvador waar ze reeds risico liep. Wederom antwoordt uw vrouw vaag en naast de kwestie. Zo zegt ze dat u de ontslagvergoeding kreeg en de tickets ging betalen. U kon dat niet in Honduras doen, waardoor jullie ze samen in El Salvador aankochten. Wanneer hierop aan uw vrouw wordt gevraagd waarom u niet na uw ontslag naar Honduras kon komen om van daaruit samen met haar naar België te komen, antwoordt ze opnieuw vaag en naast de kwestie. Ze zegt dat u uw werk diende af te maken en dat zij niet langer in Honduras kon blijven omdat het daar een conflictueuze zone is. Uw vrouw verklaart niet waarom u niet na uw werk naar Honduras kon komen. Bovendien kende uw vrouw nooit enige concrete problemen met bendeleden in Honduras, los van de algemene criminaliteit die er heerst (CGVS 1924719 p. 8). Dit maakt dat uw vrouw geen aannemelijke verklaring biedt voor het feit dat zij besliste zich terug te begeven naar El Salvador –en bovendien naar gebied van bende 18 revolucionarios- waar ze reeds op dat moment actuele en concrete problemen kende (CGVS p. 6). De keuze terug te keren doet dan ook afbreuk aan de beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de aanwezigheid van bendeleden in uw wijk is het voorts vreemd dat u niet met zekerheid kunt zeggen welke afdeling van bende 18 daar domineerde, terwijl u dit wel kunt zeggen over de wijk waar uw ouders wonen (CGVS p. 5 en p. 6). Wanneer u wordt gevraagd hoe dit komt, geeft u een zeer vaag en ontwijkend antwoord. Zo zegt u dat u de wijk van uw ouders, waar bende 18 revolucionarios heerst, probleemloos kon betreden. Indien u echter afkomstig zou zijn van een wijk waar de rivaliserende bende heerst, zou u problemen kennen. Daarom gaat u er van uit dat in uw wijk ook de bende 18 revolucionarios heerste (CGVS p. 6 en p. 7). U verklaarde zelf echter voordien dat men weet welke bende binnen een bepaalde wijk actief is en dat u daarom ook weet dat de revolucionarios actief zijn bij uw ouders (CGVS p. 6). U wordt op deze verklaring gewezen en gevraagd hoe het met het oog hierop komt dat u wel weet welke afdeling van de bende actief is in de wijk van de ouders maar dat niet weet over uw eigen wijk. U geeft een vreemd en vaag antwoord en slaagt hierdoor niet te overtuigen. U zegt dat u uw ouders iedere zondag bezocht en dat dan alle mensen samenkomen. In kleine wijken weten mensen bovendien alles over elkaar. Zelf bracht u weinig tijd door in uw eigen wijk omdat u altijd aan het werk was (CGVS p. 7). Uw vage verklaringen over het verschil in kennis wat betreft de bendeaanwezigheid in de wijk van uw ouders en in uw eigen wijk, doen twifelen aan uw verklaringen in een wijk te hebben gewoond die sterk gedomineerd was door een bende (CGVS p. 5). Bovendien verklaart uw vrouw in tegenstelling tot u wel met zekerheid dat bende 18 revolucionarios aanwezig was in uw wijk. Zij zegt dit te weten omdat het met graffiti stond aangegeven op de muren. De bendeleden willen zo namelijk hun territorium duidelijk maken en afbakenen (CGVS 1924719 p. 3). Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw jullie paspoorten hebben afgehaald in september 2019, enkele dagen voor jullie problemen begonnen. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat jullie andere reismotieven hadden dan het vluchtrelaas dat jullie aanbrengen in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming. Gevraagd waarom u dit paspoort aanvraag zegt u dat jullie van plan waren familie in Honduras een bezoek te brengen. Dit kan vanzelfsprekend niet overtuigen gezien Salvadoranen geen paspoort nodig hebben om Honduras binnen te komen. Sinds een akkoord tussen Guatemala, El Salvador, Honduras en Nicaragua in 1991 kunnen burgers uit deze landen vrij reizen in deze regio met slechts hun identiteitskaart.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat bendeleden u vlakbij uw huis tweemaal om geld hebben gevraagd. U was rond middernacht de honden aan het uitlaten en stak de bendeleden wat geld toe nadat zij u dit vroegen, om problemen te vermijden. U kende dan effectief ook geen verdere problemen met hen (CGVS p. 5 en p. 11). Uw vrouw verklaart in dit verband dat mensen niet frequent op straat werden aangesproken door bendeleden voor geld, maar dat het wel iets gangbaars was. In zulke gevallen vroegen de bendeleden geld om iets te kopen, zoals een ijsje (CGVS 1924719 p. 4). Wat deze incidenten betreft dient vooreerst te worden opgemerkt dat hieraan reeds ernstig getwijfeld kan worden. Immers, de vaststelling dat u niet eens weet welke bende actief is in uw wijk – de 18 Revolucionarios en de 18 Surenos zijn rivaliserende bendes – maakt dat u bezwaarlijk kan aantonen dat u in territorium van een van deze twee bendes woonde. Hoe dan ook, dergelijk geïsoleerde incidenten zijn het gevolg van de algemene criminaliteit in El Salvador. U kan niet aantonen als gevolg hiervan een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen bij een terugkeer naar El Salvador.

Tot slot kan wat betreft de problemen van uw dochter ook geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. U weet namelijk niet exact welke problemen uw dochter kende in San Jacinto, maar uit uw vage verklaringen blijkt niet onmiddellijk dat die problemen concreter waren dan problemen ten gevolge van algemene criminaliteit waaraan inwoners worden onderworpen. Uw dochter verliet El Salvador in 2016 en zelf kende u hierna ook geen problemen meer met de –u onbekende– bendeleden in kwestie. Buiten uw dochter en haar moeder had u voor de rest geen banden met anderen in San Jacinto (CGVS p. 6 en p. 10).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. De klacht dient slechts ter ondersteuning van een geloofwaardig asielrelaas en kan op zich de geloofwaardigheid van uw problemen niet staven. Deze is louter gebaseerd op jullie verklaringen en biedt dan ook geen enkele garantie dat wat hierin staat daadwerkelijk ook gebeurd is. Het document in verband met uw werk en de vlucht- en hotelinformatie kan geenszins bijdragen tot de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De inhoud van deze documenten heeft ook geen betrekking op de problemen die u beweerd te hebben gekend."

U haalt voor de rest tijdens uw eigen persoonlijk onderhoud geen andere problemen aan. Bijgevolg kan u evenmin een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aantonen.

Uw eigen paspoort en identiteitskaart en het paspoort van uw zoon hebben betrekking op jullie Salvadoraanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk betwist wordt. De vliegtickets kunnen niet de geloofwaardigheid van uw problemen staven, gezien ze geen betrekking hebben op de inhoud er van.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.*

***Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden.** Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders **kan** leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in*

aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador” van maart 2016** (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in hun verzoekschrift een schending aan van de volgende bepalingen:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”.

Verzoekers bezorgen de Raad op 14 oktober 2021 een aanvullende nota met hierbij gevoegd de eigendomsakte van hun huis met vertaling. Dit document bewijst volgens verzoekers dat zij woonden in het departement La Libertad, waar de bende 18 aanwezig is.

2.2. De verwerende partij maakt op 15 oktober 2021 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over, waarin een evaluatie van de actuele situatie in El Salvador wordt gemaakt. Zij verwijst hierbij naar:

- COI Focus “El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire” van 13 juli 2021;
- COI Focus “El Salvador: Situation sécuritaire” van 12 oktober 2020.

2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partijen al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.4. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde in hoofde van verzoeker en verzoekster terecht:

“Voorts valt op dat zowel u als uw vrouw vage verklaringen afleggen over de onderschepping door de bendeleden op 1 oktober, waardoor de geloofwaardigheid van het incident in se reeds op de helling komt te staan. Zo blijft het zeer vaag en onduidelijk hoe u juist bent kunnen ontsnappen aan de agressie van twee bendeleden –waarvan één met het wapen in het hand- die het op u hadden gemunt. Wanneer u wordt gevraagd te vertellen over het moment van onoplettendheid van de bendeleden, zegt u dat u er weinig over kunt zeggen. U zegt slechts dat het bendelid dat voor u stond om een voor u onbekende reden even opzij keek en dat u van het moment gebruikte om uw huis binnen te rennen. Dit is een zeer vage verklaring. Gevraagd wat het bendelid dat enkele meters verder op de uitkijk stond deed, zegt u dat u die zelfs niet heeft gezien. U heeft slechts snel gehandeld in die situatie (CGVS p. 14). Ook dit is een zeer vage verklaring. Uw vrouw die het incident gade heeft geslagen door het raam van jullie huis, legt eveneens vage verklaringen af over uw cruciale ontsnappingsmoment. Wanneer haar wordt gevraagd er over te vertellen, zegt zij slechts dat het bendelid zijn aandacht verloor en dat u snel jullie huis binnen ging. Gevraagd op welke manier het bendelid zijn aandacht verloor, zegt uw vrouw dat ze het niet weet maar dat er iets moet geweest zijn waardoor het bendelid de andere richting op keek (CGVS 1924719 p. 7). Dit is eveneens een zeer vage verklaring. Er mag redelijkerwijs worden verwacht dat één van jullie twee meer doorleefde details kan geven over het moment van ontsnapping. Dat geen van beide dit kan, doet reeds twifelen aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Voorts is het gedrag van de bendeleden in kwestie, zoals door u beschreven, zelf opmerkelijk, wat de geloofwaardigheid van het incident verder in het gedrang brengt. Zo ondernam geen één van de twee bendeleden actie om u tegen te houden in uw poging het huis binnen te gaan, zo blijkt uit uw eigen verklaringen en uit die van uw vrouw. Ondanks dat u verklaart dat u zich op een korte afstand tot de deur bevond, is het opmerkelijk dat het gewapende bendelid dat voor u stond niets deed (CGVS p. 14). Wanneer aan uw vrouw wordt gevraagd hoe het bendelid dat tegen u sprak reageerde op het moment dat u naar binnen rende, zegt zij dat hij zijn wapen liet zakken en verwonderd keek hoe u naar binnen ging. Het bendelid dat iets verder stond bleef gewoon stilstaan en kijken (CGVS 1924719 p. 7). Dat deze terughoudendheid de reactie zou zijn van agressieve bendeleden wiens eis u net had geweigerd, is weinig aannemelijk. In dit opzicht is het eveneens vreemd dat de bendeleden ook nadat u het huis was binnen gevlucht, niets meer ondernamen om u aan te spreken. Zo klopten zij bijvoorbeeld niet aan. Wanneer u wordt gevraagd waarom zij dit niet deden, zegt u dat u geen idee heeft (CGVS p. 14 en p. 15). Gelet op het agressieve en meedogenloze profiel van bendeleden is een dergelijke terughoudende en passieve reactie weinig aannemelijk. Het gedrag dat de bendeleden vertoonden doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit incident.

Voorts kan wat dit incident betreft nog worden opgemerkt dat uw eigen handelen en denken tijdens het incident opmerkelijk is. Zo is immers opmerkelijk dat u de eisen van de bendeleden telkens openlijk weigerde (CGVS p. 16). U verklaart in dit verband dat u gearresteerd zou worden wegens onwettelijke samenshoring indien u hen zou vervoeren (CGVS, p. 9). Dat u uw leven zou riskeren om te vermijden gearresteerd te worden houdt maar weinig steek. Dat dit dan nog zou zijn omwille van onwettige samenshoring is even vreemd. Voorts zegt u dat, indien u hen zou vervoeren, zij steeds zouden terugkomen met de vraag om hen te vervoeren (CGVS, p. 9). Ook dit is geenszins een overtuigende uitleg voor het feit dat u hen bleef weigeren met gevaar voor uw leven.

Verder is het zeer vreemd dat u en uw vrouw er in slaagden om Ponientes Nuevo Lourdes te ontvluchten, jullie beiden tijdelijk elders verbleven als verzorgingsmaatregel, maar zich op 7 oktober wel samen terug naar Lourdes begaven om kledij op te halen (CGVS p. 9 en p. 16). U wordt gevraagd hoe het komt dat u besliste om kledij te gaan ophalen, gezien u een angst voor uw leven kende. U antwoordt dat u niets anders had buiten een uniform. Gevraagd of het gebrek aan kledij niet op een andere manier kon worden opgelost, geeft u een antwoord dat absoluut niet overtuigt. Zo zegt u dat die kledij zou moeten worden bekostigd met het geld dat bestemd was voor de reis. U kon het geld op dat moment niet daarvoor gebruiken, gezien u niet wist hoeveel de vliegtickets zouden kosten. U wordt gevraagd of u de kwestie rond uw kledij niet kon oplossen nadat u uw vliegtickets had gekocht op 8 oktober, gezien u dan wist welk budget u had hiervoor (CGVS p. 20). U geeft geen concreet antwoord op de vraag en overtuigt wederom absoluut niet. Zo zegt u slechts dat u dat op zondag moest doen, omdat u niet meer wilde thuis komen (CGVS p. 21). Gelet op de vrees voor uw leven is dit antwoord niet aannemelijk. Bovendien is het zeer vreemd dat zowel u als uw vrouw verklaren dat er meer bendeaanwezigheid was in de wijk tijdens de middag en namiddag, maar dat jullie om drie uur in de namiddag terugkeerden naar de wijk om kledij op te halen (CGVS p. 5 en p. 6 en CGVS 1924719 p. 3). Dat u gelet op de omstandigheden terugkeerde naar huis omwille van kledij doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw algehele relaas.

Uw echtgenote verklaart dat zij u vergezelde bij deze terugkeer op 7 oktober opdat zij de documenten – uw paspoort en de vaccinatiekaart van jullie zoon- die nog in jullie huis lagen zou kunnen meenemen. Ze verklaart dat het veiliger was om zelf mee te gaan in plaats van u instructies te geven waar de documenten zich bevonden. Gevraagd op welke manier dat veiliger was, geeft zij een niet overtuigende uitleg. Ze zegt dat ze de documenten bijhield in een map. Om jullie bezoek thuis niet lang te maken was het beter dat zij meeding om die map te nemen. Die map lag echter in de lade van jullie nachttafel in de slaapkamer. Dat u dit zelf niet zou kunnen vinden is weinig aannemelijk. Dat uw vrouw omwille van deze reden –het nemen van de documenten- haar eigen leven nogmaals zou riskeren in plaats van instructies aan u te geven is niet aannemelijk. Uw vrouw verklaart bovendien ook zelf dat terugkeren naar de wijk risicovol was en dat een kwestie van uitdagen van lot was (CGVS 1924719 p. 9). Deze zaken doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Bovendien dient nog te worden opgemerkt dat u zelf niets vermeldt over het feit dat documenten ook een reden waren voor jullie terugkeer naar de wijk. Dat jullie volgens uw vrouw moesten teruggaan om “minstens uw paspoort” te gaan halen (CGVS 1924719 p. 9) terwijl u het, op verschillende momenten in het persoonlijk onderhoud, slechts heeft over uw kleren doet verdere twijfels rijzen (CGVS, p. 9 en 20).

Wat betreft uw echtgenote is het voorts vreemd dat zij terug zou keren naar El Salvador, nadat zij het land op veilige wijze had kunnen verlaten en zich bij haar familie bevond in Honduras. Er wordt haar daarom ook gevraagd waarom ze besliste om zich opnieuw aan risico bloot te stellen door terug te keren naar El Salvador - gelet op het feit dat jullie op dat moment reeds hadden beslist het land te zullen verlaten – en waarom ze niet vanuit Honduras naar België reisde. Uw echtgenote antwoordt niet op de vraag. Zo zegt ze dat het in Honduras dezelfde situatie is en dat zij daar niets kon doen. Wat heel Centraal-Amerika betreft heeft men namelijk ofwel een verblijfs- ofwel een werkvergunning nodig. Uw vrouw wordt nogmaals gevraagd waarom ze niet vanuit Honduras naar België vloog, maar terugkeerde naar El Salvador waar ze reeds risico liep. Wederom antwoordt uw vrouw vaag en naast de kwestie. Zo zegt ze dat u de ontslagvergoeding kreeg en de tickets ging betalen. U kon dat niet in Honduras doen, waardoor jullie ze samen in El Salvador aankochten. Wanneer hierop aan uw vrouw wordt gevraagd waarom u niet na uw ontslag naar Honduras kon komen om van daaruit samen met haar naar België te komen, antwoordt ze opnieuw vaag en naast de kwestie. Ze zegt dat u uw werk diende af te maken en dat zij niet langer in Honduras kon blijven omdat het daar een conflictueuze zone is. Uw vrouw verklaart niet waarom u niet na uw werk naar Honduras kon komen. Bovendien kende uw vrouw nooit enige concrete problemen met bendeleden in Honduras, los van de algemene criminaliteit die er heerst (CGVS 1924719 p. 8). Dit maakt dat uw vrouw geen aannemelijke verklaring biedt voor het feit dat zij besliste zich terug te begeven naar El Salvador –en bovendien naar gebied van bende 18 revolucionarios- waar ze reeds op dat moment actuele en concrete problemen kende (CGVS p. 6). De keuze terug te keren doet dan ook afbreuk aan de beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Wat betreft de aanwezigheid van bendeleden in uw wijk is het voorts vreemd dat u niet met zekerheid kunt zeggen welke afdeling van bende 18 daar domineerde, terwijl u dit wel kunt zeggen over de wijk waar uw ouders wonen (CGVS p. 5 en p. 6). Wanneer u wordt gevraagd hoe dit komt, geeft u een zeer

vaag en ontwijkend antwoord. Zo zegt u dat u de wijk van uw ouders, waar bende 18 revolucionarios heerst, probleemloos kon betreden. Indien u echter afkomstig zou zijn van een wijk waar de rivaliserende bende heerst, zou u problemen kennen. Daarom gaat u er van uit dat in uw wijk ook de bende 18 revolucionarios heerste (CGVS p. 6 en p. 7). U verklaarde zelf echter voordien dat men weet welke bende binnen een bepaalde wijk actief is en dat u daarom ook weet dat de revolucionarios actief zijn bij uw ouders (CGVS p. 6). U wordt op deze verklaring gewezen en gevraagd hoe het met het oog hierop komt dat u wel weet welke afdeling van de bende actief is in de wijk van de ouders maar dat niet weet over uw eigen wijk. U geeft een vreemd en vaag antwoord en slaagt hierdoor niet te overtuigen. U zegt dat u uw ouders iedere zondag bezocht en dat dan alle mensen samenkomen. In kleine wijken weten mensen bovendien alles over elkaar. Zelf bracht u weinig tijd door in uw eigen wijk omdat u altijd aan het werk was (CGVS p. 7). Uw vage verklaringen over het verschil in kennis wat betreft de bendeaanwezigheid in de wijk van uw ouders en in uw eigen wijk, doen twifelen aan uw verklaringen in een wijk te hebben gewoond die sterk gedomineerd was door een bende (CGVS p. 5). Bovendien verklaart uw vrouw in tegenstelling tot u wel met zekerheid dat bende 18 revolucionarios aanwezig was in uw wijk. Zij zegt dit te weten omdat het met graffiti stond aangegeven op de muren. De bendeleden willen zo namelijk hun territorium duidelijk maken en afbakenen (CGVS 1924719 p. 3). Ook dit doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Verder dient opgemerkt te worden dat u en uw vrouw jullie paspoorten hebben afgehaald in september 2019, enkele dagen voor jullie problemen begonnen. Dit doet dan ook sterk vermoeden dat jullie andere reismotieven hadden dan het vluchtrelaas dat jullie aanbrengen in het kader van jullie verzoek om internationale bescherming. Gevraagd waarom u dit paspoort aanvroeg zegt u dat jullie van plan waren familie in Honduras een bezoek te brengen. Dit kan vanzelfsprekend niet overtuigen gezien Salvadoranen geen paspoort nodig hebben om Honduras binnen te komen. Sinds een akkoord tussen Guatemala, El Salvador, Honduras en Nicaragua in 1991 kunnen burgers uit deze landen vrij reizen in deze regio met slechts hun identiteitskaart.

Verder dient nog te worden opgemerkt dat u verklaart dat bendeleden u vlakbij uw huis tweemaal om geld hebben gevraagd. U was rond middernacht de honden aan het uitlaten en stak de bendeleden wat geld toe nadat zij u dit vroegen, om problemen te vermijden. U kende dan effectief ook geen verdere problemen met hen (CGVS p. 5 en p. 11). Uw vrouw verklaart in dit verband dat mensen niet frequent op straat werden aangesproken door bendeleden voor geld, maar dat het wel iets gangbaars was. In zulke gevallen vroegen de bendeleden geld om iets te kopen, zoals een ijsje (CGVS 1924719 p. 4). Wat deze incidenten betreft dient vooreerst te worden opgemerkt dat hieraan reeds ernstig getwijfeld kan worden. Immers, de vaststelling dat u niet eens weet welke bende actief is in uw wijk – de 18 Revolucionarios en de 18 Surenos zijn rivaliserende bendes – maakt dat u bezwaarlijk kan aantonen dat u in territorium van een van deze twee bendes woonde. Hoe dan ook, dergelijk geïsoleerde incidenten zijn het gevolg van de algemene criminaliteit in El Salvador. U kan niet aantonen als gevolg hiervan een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging te hebben of een reëel risico op ernstige schade te lopen bij een terugkeer naar El Salvador.

Tot slot kan wat betreft de problemen van uw dochter ook geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. U weet namelijk niet exact welke problemen uw dochter kende in San Jacinto, maar uit uw vage verklaringen blijkt niet onmiddellijk dat die problemen concreter waren dan problemen ten gevolge van algemene criminaliteit waaraan inwoners worden onderworpen. Uw dochter verliet El Salvador in 2016 en zelf kende u hierna ook geen problemen meer met de –u onbekende– bendeleden in kwestie. Buiten uw dochter en haar moeder had u voor de rest geen banden met anderen in San Jacinto (CGVS p. 6 en p. 10).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt El Salvador te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

Uw paspoort en identiteitskaart hebben betrekking op uw Salvadoraanse nationaliteit, die hier niet onmiddellijk wordt betwist. De klacht dient slechts ter ondersteuning van een geloofwaardig asielaanvraag en kan op zich de geloofwaardigheid van uw problemen niet staven. Deze is louter gebaseerd op jullie verklaringen en biedt dan ook geen enkele garantie dat wat hierin staat daadwerkelijk ook gebeurd is. Het document in verband met uw werk en de vlucht- en hotelinformatie kan geenszins bijdragen tot de

geloofwaardigheid van uw asielrelaas. De inhoud van deze documenten heeft ook geen betrekking op de problemen die u beweerd te hebben gekend.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Uit de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, blijkt dat er in El Salvador verschillende bendes actief zijn die een grote invloed uitoefenen op het dagelijkse leven in de wijken waar ze territoriale controle hebben. De bendes zijn goed georganiseerd, kennen een hiërarchische structuur en hun criminele activiteiten zijn divers. Zo is afpersing een veelvoorkomende praktijk en maken zij zich verder schuldig aan bedreigingen, moordaanslagen, diverse (seksuele) geweldplegingen en gedwongen rekrutering. Uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is waardoor het land momenteel wordt beschouwd als één van de gevaarlijkste ter wereld (COI Focus *“El Salvador: Situation sécuritaire”* van 12 oktober 2020; UNHCR guidelines).

Het aanwezige geweld komt voornamelijk voort uit interne afrekeningen tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de Salvadoraanse veiligheidsdiensten en politie. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

De bendes viseren ook burgers met een welbepaald profiel. Uit de landeninformatie blijken een aantal potentiële risicoprofielen die slachtoffer kunnen worden van geweld zoals: personen die zich verzetten tegen het gezag van de bendes of de benderegels overtreden (bv. tegen rekrutering), personen van wie wordt vermeend dat zij een bendelid zijn, LGBT-personen, inheemse volkeren, personen die slachtoffer kunnen worden van afpersing (bv. bepaalde beroepsgroepen), informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes en bepaalde beroepen zoals journalisten, mensenrechtenverdedigers, gemeenschapsleiders, onderwijzers, (ex-)politiemensen en (ex-)militairen, rechters, officieren van justitie en advocaten en familieleden van de voorgaande risicoprofielen (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

De Raad herinnert er evenwel aan dat het loutere gegeven dat een verzoeker onder een bepaald profiel valt, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, op zich niet volstaat om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. De beoordeling van het risico is immers afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, zoals in de richtlijnen van UNHCR zelf wordt onderkend (*“may be in need of (...) protection (...) depending on the circumstances of the individual case”*).

Het is aan een verzoeker om op individuele en concrete wijze aannemelijk te maken dat hij omwille van een bepaald profiel persoonlijk en werkelijk dreigt te worden vervolgd of gevisieerd bij een terugkeer naar El Salvador. Bij de beoordeling of er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoekers zullen worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade bij terugkeer naar hun land van herkomst, moeten verzoekers individuele en concrete omstandigheden worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden in El Salvador.

Zoals hierna zal blijken, blijven verzoekers evenwel in gebreke om ten gevolge hiervan een actueel, individueel en persoonlijk risico aannemelijk te maken.

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat zij het niet eens zijn met de motieven in de bestreden beslissingen op basis waarvan tot de ongelooftwaardigheid van deze problemen wordt besloten, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten bijbrengen die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Zij ondernemen hiertoe geen enkele poging, doch beperken zich louter tot het volharden in hun verklaringen en het poneren dat zij op basis van deze problemen een gegronde vrees voor vervolging hebben, gelet op hun herkomst uit El Salvador en de aanwezigheid van de bendes in hun woonplaatsen. Een verwijzing naar louter algemene informatie die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat geenszins om afbreuk te doen aan de concrete en pertinente motivering in de bestreden beslissingen dat verzoekers hun persoonlijke problemen niet aannemelijk maken. Het komt aan verzoekers toe om deze motivering met concrete en valabele elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, doch zij blijven hier in gebreke.

Waar verzoekers verwijzen naar de consistente getuigenissen die zij over het incident van 1 oktober 2019 hebben afgelegd, die volgens hen gedetailleerd zijn, *“doordrongen van een gevoel van doorleefde ervaring”* en *“volledig meegaand met betrekking tot het incident”*, en zonder tegenstrijdigheden, plaatsen

zij de gedane vaststellingen niet in een ander daglicht. In navolging van de verwerende partij is ook de Raad van mening dat verzoekers ongeloofwaardige verklaringen aflegden over het incident van 1 oktober 2019. Ook in het verzoekschrift bieden zij geen duidelijkheid, doch beperken zij zich louter tot de bewering dat dergelijke dingen niet kunnen worden verklaard. Verzoekers bleven zeer vaag en onduidelijk wat betreft de ontsnapping van verzoeker aan de agressie van twee bendeleden – waarvan er één met het wapen in het hand het op verzoeker had gemunt. Er mag gelet op de door verzoekers geschetste omstandigheden wel degelijk worden verwacht dat minstens toch één van hen twee meer doorleefde details kan geven over het moment van ontsnapping. Voorts is het gedrag van de bendeleden in kwestie zoals door verzoekers werd beschreven, evenmin geloofwaardig te noemen gezien geen één van de twee bendeleden iets deed om verzoeker tegen te houden het huis binnen te gaan, noch om hem nadien te treffen of op te zoeken. Gelet op verzoekers eigen verklaringen is een dergelijke terughoudende en passieve reactie niet aannemelijk.

Verzoekers voeren weliswaar ter verklaring aan dat zij op die dag een moment van intense stress beleefd hebben, waarbij evenwel dient te worden opgemerkt dat kan verwacht worden dat levensbepalende ervaringen in het geheugen gegrift zouden staan zo zij zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben waardoor er in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan gegeven worden. Aangezien verzoeker bij zijn woning beweerde te zijn bedreigd door bendeleden, waarvan er één met het wapen in de hand stond terwijl verzoekers zoon in zijn armen lag te slapen, kan weliswaar worden aangenomen dat dit voor enige stress zorgde bij verzoekers, doch dit verklaart niet waarom zij hierover dermate vage en onduidelijke verklaringen afleggen. Aangezien een dergelijke gebeurtenis toch een bepaalde impact heeft, kan wel degelijk worden verwacht dat zij hierover duidelijke en aannemelijke verklaringen kunnen afleggen.

Het argument dat niet kan worden begrepen waarom de door verzoeker gegeven argumenten niet overtuigend zijn waar werd vastgesteld dat verzoeker consequent de eisen van de bende weigerde en dit omwille van de vrees te zullen worden gearresteerd wegens onwettelijke samenshooling. Ook de Raad ziet samen met de verwerende partij niet in op welke wijze het aannemelijk zou kunnen zijn dat verzoeker zijn leven op de helling zou plaatsen en dit enkel en alleen uit een hypothetische vrees te worden gearresteerd wegens onwettelijke samenshooling. Indien verzoeker daadwerkelijk in een levensbedreigende situatie verzeild was geraakt, kan niet worden ingezien dat hij niet inging op de eisen van de bendeleden en dit louter en alleen omdat hij angst had eventueel later gearresteerd te worden omwille van onwettige samenshooling en het gegeven dat zij steeds zouden terugkomen. Verzoeker laat met dergelijke verklaringen de angst voor een hypothetische arrestatie omwille van een onwettige samenshooling en de mogelijkheid dat hij opnieuw zou worden lastig gevallen worden veel zwaarder doorwegen dan een concrete en actuele angst voor zijn leven, hetgeen geheel niet geloofwaardig te noemen is. Verzoekers bieden in weerwil tot wat zij zelf menen echter geen enkele overtuigende verklaring. Ook ziet de Raad niet in op welke wijze de interpretatie van de verwerende partij subjectief en onevenredig zou zijn. Verzoekers lichten ook dit geheel niet toe.

Wat betreft de klacht die werd neergelegd en volgens verzoekers hun verklaringen ondersteunt, stelt de Raad vast dat verzoekers hun verklaringen niet geloofwaardig zijn. De Raad stelt vast dat dit document louter werd opgesteld op basis van hun verklaringen. Enkel op basis daarvan kan niet worden geverifieerd of de beweerde feiten zich werkelijk hebben voorgedaan. Verzoekers brengen verder geen documenten bij met betrekking tot het verloop van deze klacht of het resultaat ervan, noch enige andere informatie over de verdere opvolging. Aldus zijn er geen aanwijzingen dat de klacht inhoudelijk werd onderzocht en op objectieve wijze bevestigd door de instantie die ze noteerde. Gelet op het gebrek aan enige objectivering, kan aan deze klacht, die niet meer bevat dan de eigen verklaringen van verzoekers, slechts een geringe bewijswaarde worden toegekend.

Wat betreft de eigendomsakte van hun huis en de vertaling ervan, die zij bij een aanvullende nota voegen, moet worden vastgesteld dat dit document enkel een licht kan werpen op hun woonplaats, doch niet volstaat om de door verzoekers beweerde vrees voor vervolging, risico op ernstige schade en aldus hun persoonlijke nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Wat betreft de vaststellingen rond de gebeurtenissen waarbij verzoeker tweemaal om geld werd gevraagd door bendeleden, verwijst verzoeker naar algemene informatie, zoals aanwezig in het administratief dossier. Met dergelijke algemene informatie toont verzoeker echter niet aan dat hij hierdoor actueel een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade loopt bij een terugkeer naar El Salvador te meer kon worden vastgesteld dat verzoeker initieel niet eens kon aangeven welke bende juist actief is in zijn wijk.

Dergelijke algemene informatie volstaat niet om aan te tonen dat verzoekers in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke. Dit kan eveneens in de motivering van de bestreden beslissing worden gelezen, waardoor de Raad niet inziet waarom verzoekers van mening zijn dat dit niet werd uitgelegd in de bestreden beslissing.

Wat betreft de aanwezigheid van benedeleden in de wijk waar verzoekers stellen te wonen, kon wel degelijk worden vastgesteld dat verzoeker niet met zekerheid kon zeggen welke afdeling van bende 18 daar domineerde, terwijl hij dit wel kon zeggen over de wijk waar zijn ouders wonen. Zo antwoordde verzoeker op de vraag welke afdeling van de bende 18 aanwezig was in zijn wijk *"Ik weet het niet, ik geloof dat het de revolucionaros was, het is nogal moeilijk"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5), terwijl hij resoluut *"18 revolucionaros"* opgeeft wanneer hij sprak van de bende in de wijk van zijn ouders en wanneer gevraagd wordt hoe het komt dat hij dit weet stelt *"Binnen een wijk weet je wel welke bende daar de macht heeft"* (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6). Dit laatste antwoord staat dan ook in schril contrast met zijn eerdere verklaringen over de bende aanwezig in zijn eigen wijk, waarbij moet worden aangestipt dat hij zijn antwoord aanvatte met *"Ik weet het niet"*. Het gegeven dat verzoekster vlot kon antwoorden op de vraag welke afdeling actief was in hun wijk en dat in algemene informatie ook gesproken wordt over de aanwezigheid van de *"barrio 18 Révolutionnaires"*, verschoont noch verklaart de vaststelling dat verzoeker hierover enige twijfel had en zelfs aanvankelijk stelde dit niet te weten. Hoewel verzoekers menen dat dit irrelevant is, doet een dergelijke vaststelling wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de beweerde problemen met deze bende en de nood aan internationale bescherming omwille van deze bende.

De Raad is voorts evenzeer van mening dat ook het feit dat verzoekers ondanks de door hen geschetste omstandigheden terugkeerden naar huis en dit omwille van het ophalen van kledij opnieuw afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van hun algehele relaas.

Het argument dat verzoeker vergat te vermelden dat zij tijdens hun bezoek ook de nodige documenten hebben opgehaald omdat dit iets vanzelfsprekend was, kan niet overtuigen.

Aan verzoeker werd immers specifiek gevraagd hoe het kwam dat hij besliste om kledij te gaan ophalen en dit in het licht van de beweerde vrees voor zijn leven, enkel antwoordde dat hij niets had buiten een uniform en vermeldt hij bij verdere bevraging omtrent het onontbeerlijke karakter van de kledij, niets over de nodige documenten die moesten worden opgehaald (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20, 21). Uit de notities blijkt dat verzoeker ruimschoots de kans heeft gekregen om daarbij ook zijn paspoort te vermelden als reden waarom hij een dergelijke hachelijke onderneming zou doen te meer zo blijkt uit de bevraging duidelijk getwijfeld werd aan de noodzaak van de kledij. Verzoekster vermeldde op haar beurt dan weer niets over deze ontbrekende kledij (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) die volgens verzoeker onontbeerlijk was om opnieuw zijn leven te gaan wagen en terug te keren naar hun huis, maar zij heeft het onmiddellijk over de noodzaak van het paspoort van verzoeker (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9).

Daarnaast werd vastgesteld dat verzoekster geen geloofwaardige verklaring kon geven voor het feit dat zij haar echtgenoot vergezeld en zij louter voor het nemen van documenten haar eigen leven nogmaals zou riskeren in plaats van instructies aan verzoeker over de vindplaats te geven. De Raad acht een dergelijke handelwijze doe dan ook geenszins geloofwaardig te meer verzoekster zelf verklaarde dat terugkeren naar de wijk risicovol was en dat een kwestie van uitdagen van lot was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9) en zij hun zoon achterlieten bij verzoekers ouders (Notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p. 20). Het gegeven dat hun bezoek slechts dertig minuten heeft geduurd werpt hier geen ander licht op.

De vaststelling dat zowel verzoeker als verzoekster verklaarden dat er meer bendeaanwezigheid was in de wijk tijdens de middag en namiddag, maar dat zij om drie uur in de namiddag terugkeerden naar de wijk om kledij op te halen, brengt hun geloofwaardigheid verder in het gedrang. Waar zij in het verzoekschrift nog aangeven dat uit hun verklaringen blijkt dat de benedeleden specifieke doelwitten hebben tijdens de middag en namiddag, verklaren zij niet waarom zij geen beter tijdstip hebben uitgekozen teneinde zich terug naar huis te wagen. Zij lopen met de terugkeer om drie uur in de namiddag immers een hoger risico te zullen worden opgemerkt door de bende en dit gelet op hun

verhoogde activiteit en aanwezigheid in de wijk, hetgeen dan ook niet kan worden verzoend met een vrees voor hun leven en risico op ernstige schade.

Waar verzoekers erop wijzen dat zij zeer ongerust waren over wat zij hadden meegemaakt, dat de reis stresserend was en dat zij moesten terugkeren naar hun huis om belangrijke zaken op halen, overtuigen zij geenszins. Ook de Raad acht het niet aannemelijk dat verzoekster terugkeerde naar El Salvador, nadat zij het land op veilige wijze had kunnen verlaten en zich bij haar familie bevond in Honduras. Verzoekster slaagt er ook niet in een valabele verklaring te geven voor haar handelen en zich opnieuw bloot te stellen aan het gevaar in El Salvador, en bovendien naar gebied van bende 18 *revolucionarios*, waar ze naar eigen zeggen reeds op dat moment actuele en concrete problemen had gekend, derwijze dat ze het land is moeten ontvluchten. De keuze terug te keren doet dan ook afbreuk aan de beweerde vrees en bijgevolg aan de geloofwaardigheid van het relaas.

Met de argumentatie dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij al eerder een paspoort had, dat hij dit vernieuwd had maar het nooit heeft gebruikt en dit paspoort nodig had om zijn dochter te bezoeken, kan geen verschoning bieden voor verzoekers verklaring wanneer hem gevraagd werd waarom hij zijn paspoort had vernieuwd. Verzoeker antwoordde immers in eerste instantie dat zij van plan waren familie in Honduras een bezoek te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3). Het is pas wanneer verzoeker geconfronteerd werd met het gegeven dat een identiteitskaart voldoende is om naar Honduras te gaan, verklaarde hij dat hij naar met zijn paspoort stempels wilde verzamelen om zo een visum te bekomen voor de Verenigde Staten (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4). Deze vaststellingen bevestigen enkel maar de ongeloofwaardigheid hun vluchtrelaas zoals omschreven in hun verzoek om internationale bescherming.

Waar verzoekers er nog op wijzen dat zij tot een sociale groep behoren omdat verzoeker een dochter heeft die in de Verenigde Staten woont, hij ook supervisor was in een restaurant, zij in een door een bende beheerst gebied wonen en meer dan twee jaar in het buitenland wonen, en derhalve naar algemene informatie verwijst, merkt de Raad op dat uit de door verzoekers geciteerde informatie, niet kan blijken dat zij louter omwille van hun aanwezigheid in El Salvador en omwille van hun profiel zouden dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Dit wordt tevens bevestigd in de door verzoekers geciteerde UNHCR "*Guidelines*", die stellen dat "*Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that women and girls, in particular but not limited to women and girls from areas where gangs operate or those from social milieus where violence against sexual and gender-based violence against women and girls is practised, may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, and/or their (imputed) political opinion, or on the basis of other Convention grounds.*" (p. 38). Verzoekers' vrees dient met andere woorden geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. De loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, volstaat aldus niet om de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken. De Raad stelt hierbij vast dat verzoekers noch gedurende de procedure, noch thans in het verzoekschrift concrete, recente, geloofwaardige of ernstige, aan hun aangehaalde profiel gelinkte problemen hebben vermeld.

Verzoekers betogen ook nog dat zij bij terugkeer naar El Salvador een verhoogd risico lopen om door bendes te worden gevisieerd omwille van hun eerdere problemen en hun verblijf in het buitenland.

Op basis van de voorliggende landeninformatie, in het bijzonder de COI Focus "*El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*" van 13 juli 2021, kan niet worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico loopt op vervolging dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de omstandigheden voorafgaand aan het vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij heeft verbleven.

Zo blijkt duidelijk dat er vooreerst een onderscheid moet worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds bende-problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Het Human Rights Watch-rapport van februari 2020, dat de situatie betreft van Salvadoranen die terugkeren uit de Verenigde Staten, heeft voornamelijk betrekking op personen die zijn gevlucht voor het bende-geweld en dus reeds voor hun vertrek door de bendes werden gevisieerd. Hieruit blijkt ook dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...)

en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk zijn bij het beoordelen van de risico's bij terugkeer.

Het geheel van de beschikbare landeninformatie maakt helder dat een vertrek uit El Salvador omwille van bendegerelateerde problemen een risicoverhogende en verzwarende factor is bij terugkeer naar El Salvador.

Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk. De richtlijnen van UNHCR laten niet toe anders te oordelen waar UNHCR zelf bemerkt dat enkel "*certain returnees from abroad*" problemen kunnen ondervinden bij terugkeer en dan nog enkel "*depending on the particular circumstances of their case*" (p. 32).

Het volstaat bijgevolg niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en/of algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade als terugkeerder aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Verzoekers slagen hier niet in.

Zoals reeds gesteld, zijn de aangehaalde bedreigingen en incidenten door en met bendeleden niet geloofwaardig, om er een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet uit af te leiden.

Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekers El Salvador verlieten omwille van bendegerelateerde problemen, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand bendegerelateerd probleem een risico zouden lopen om opnieuw te worden gevisieerd door bendeleden, laat staan dat hun vertrek uit El Salvador om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

Het feit dat zij een periode in België hebben verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

De Raad betwist niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met afpersing. Afpersing blijkt evenwel een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Het risico op afpersing verschilt in wezen niet van het algemeen risico waaraan ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, worden blootgesteld.

In de mate dat uit de landeninformatie blijkt dat sommige Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland kunnen worden gezien als welvarend en bijgevolg een verhoogd risico op afpersing *kunnen* lopen, wijst de Raad erop dat verzoekers' verblijf in België voor de duur van de asielprocedure als dusdanig niet resulteert in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

Evenzo, de loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer omdat zij na een verblijf in het buitenland als welvarend zouden kunnen worden beschouwd, volstaat op zich niet om een persoonlijke vrees voor vervolging of een persoonlijk en reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Tevens bereikt afpersing in beginsel als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst om als foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet te kunnen worden aangemerkt, laat staan als een daad van vervolging in de zin van artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Verder zijn er geen elementen voorhanden waaruit blijkt dat verzoekers bij terugkeer omwille van een mogelijke afpersing zullen worden blootgesteld aan vervolging of een reëel risico op ernstige schade, hetgeen des te meer geldt nu hun beweerde problemen met de bendes niet geloofwaardig worden geacht.

Het geheel van de individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoekers nalaten concreet aannemelijk te maken dat zij ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat zij in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op wat voorafgaat kunnen verzoekers dan ook niet worden gevolgd waar zij van mening zijn dat de verwerende partij de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit relaas te toetsen aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoekers' betoog dat hun vrees, op basis van de vervolgingsgrond "sociale groep", valt binnen het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag is dan ook niet dienstig.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekers bij terugkeer naar El Salvador zouden worden vervolgd of geïsoleerd.

2.5. Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *"ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict"*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de beschikbare landeninformatie, wordt niet betwist dat het bendegeïmpliceerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip 'willekeurig geweld' inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26).

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een intern gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving, daarom willekeurig is. Zo stelt UNHCR dat *"most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons"* en *"In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise."* (UNHCR guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *"An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador"* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *"highly targeted and individualized"* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (zie COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"* van 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR guidelines, p. 28 e.v.).

Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14; COI Focus *"El Salvador: Situation sécuritaire"*, 15 juli 2019, p. 10).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in casu geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

Verzoekers brengen geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn. De door hen in het verzoekschrift aangehaalde informatie ligt in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in El Salvador is gesteund.

In zoverre verzoekers menen dat zij door de huidige coronacrisis bij een terugkeer naar El Salvador een risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) en c) van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat dit element niet relevant is aangezien er geen sprake is van een actor in de zin van artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

2.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend eenentwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF